

דברי הכפר

"רק מעטים חוצים את הנהר
לגדה השניה,
הרוב מתרוצצים הלוך וחזור
לאורך הגדה האחת...."

(אנונימי)

גיליון מס 1885 * ה' באדר תשס"ד * 27 בפברואר 2004
כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מי הולדת

תמר וולפין	5/3	שלמה וויסבקר	2/3
שחף כהן-ישר (נכד רחמני)		אמירה אנגלסברג	
תום הורן		עידו שיבי (נכד רחמני)	
ליאן וולר (נכדה ר. כהן)	6/3	קרני פוקס	3/3
קורין (בטי) הרמץ		ירדן ינטיס	

מי נישואין

ג'ו ואלדד קולינס	3/3
שושנה (מדר) וואלי ברוך	

נזכור

ד' באדר תשמ"ז צבי לווינסון
 ז' באדר תשמ"ו מר משה רייזקינד
 ט' באדר תשנ"ה גאי המאירי
 י' באדר תש"ט צבי (בלקי) שחורי
 י' באדר תשל"ח ארנון שוורצמן

פרורים מהשטח:

- ביום חמישי, אורן מנג'יגורסקי ובחירת ליבו – ניקול, באו לכל תרועת חצוצרות בברית הנישואין, נאחל המון מזל טוב והצלחה לזוג הצעיר ולמשפחה!
- נדב עמית הגיע לביקור משפחה חטוף, הוא אפילו הספיק להאריך את שהייתו. ולמרות זאת הבחור היה כל-כך עסוק שלא ממש זכינו לראות אותו. נקווה שהביקור הבא יהיה יותר ארוך ורגוע!

נסיעה טובה ותשמור על עצמך!

- בעקבות הפרסום בתקשורת לגבי רמת החינוך הירודה בישראל, התארגנה קבוצה שלקחה על עצמה כפרוייקט לעבוד עם תלמידים ברחבי הארץ שממוצע הציונים שלהם במתמטיקה נמוך במקצת, על מנת להעלות לפחות את הרמה במקצוע זה בארץ (בעיקר בקרב תלמידי התיכון), במסגרת התארגנות זו נבנתה קבוצה גם בבית הספר מבוא הגליל באילת השחר, הבנויה מתלמידי כיתה ו', וזאת במטרה לחזק מקצוע זה אצל חלק מהתלמידים, לקראת עלייתם לבית ספר תיכון בשנה הבאה . . .

כל הכבוד לכל הנוגעים בדבר, ובהצלחה לכל התלמידים!!

- לבית יהונתן הגיע דייר חדש, גבר אנגלי שחי לבד בארץ, ולמרות תחנוני משפחתו שיחזור לאנגליה, הוא העדיף להישאר בארץ ולהשתכן פה בביתנו, ליאוני מספר שהוא אדם מעניין וחביב במיוחד.

ברוך הבא!

- ציפור קטנה סיפרה לי שהפאב תפס תנופה, מידי יום שישי באים לבלות יחד עם בני המשק, חברי ותושבי הקיבוץ, גם חברים מבחוץ, וכן בני משקים אחרים מהאזור והאווירה נפלאה. כל הכבוד למנהלי המקום והלוואי שימשיך ככה!
- השמש זורחת ולמרות הקור הנורא, מומלץ לצאת לטייל: סיפרו לי שבראש פינה למעלה, הפריחה בשיאה וכן זורמים עדיין מי הגשמים במראה מלבב לעין ומחמם את הלב (אז לא יהיה כל כך קר).

- ולמה להרחיק לכת, אפשר לצאת לטייל ברחבי הקיבוץ וכבר לראות את ניצני הפריחה הראשונים של השקדיות, וכל אלה ששתלו פקעות מתחילים ליהנות מפריחתן.

ואין צורך להזכיר שהמראות מהאמפי היקר שלנו שווים מליון דולר.

וכמו בכל שנה באופן מופלא, באיזור בריכת השחייה (דווקא בחלקת הדשא בה נוהגים הצעירים מדיי קיץ לשחק כדורעף) ישנה פיסת דשא המתמלאת בעשרות כלניות - בשלל גוונים במראה מרהיב.

- ההכנות לפורים בשיאן, בבתי הילדים כבר החלו בהכנת מסכות מעיסות נייר, הקראת סיפור המגילה ושירי החג...

ועוד בקשר לפורים, מחפשים / מבקשים מענפים או "גרעינים" או נערים המוכנים להתארגן בקבוצת ולהכין "זיגים" נחמדים וקצרים למסיבת הפורים של החברים (לזכר הימים ההם ...) , בבקשה להתארגן בהקדם וליצור קשר עם נירה או אבלין.

וזהו להפעם, אלו כל הפרורים שהצלחתי ללקט השבוע
אז שיהיה לכולנו סופ"ש יפה וחמים!
ממרב בולדווין.

שאלות ששאלתי את עצמי לאחר ישיבת המועצה:

האם כאשר אצביע בעד פרויקט התיירות האלטרנטיבית בפארק, אסמן את עצמי כמתנגדת לקליטת צעירים?

האם אנחנו גבירים או דלפונים?

מנין ניקח כספים לשלם לפנסיונרים את חלף הפנסיה שלהם, אם ייגזר על עובדי החוץ לשלם מס הכנסה למדינה?

האם אנחנו מודעים למאמצים הרבים המושקעים בשמירה על יחסי הדברות עם הבנקים, על אף ההחזר הנמוך השנתי שלנו אליהם?

האם ראוי להתאמץ בשביל הכנסה קבועה שנתית של ענף בגובה 250 אש"ח?

האם קיים בעולם פרויקט כלכלי שיש בו רק יתרונות?

האם נכון ומתאים לערבב עניני אדמות וקליטה ובניה ואורחות חיים, כאשר על הפרק בעיות קיום יומיומיות לחלק נכבד מחברי כפר-הנשיא?

יעל שפרונג

אשרי האיש החפץ בחיים

ב"מסע אל הזיתים" – כתבתו של אבי רוזנקרנץ (מלפני שבוע), יותר מהכרזת נצחון על כוחות הרשע, יש שם ניסיון חדירה מוצלח אל נבחי הרגש של כל אחד מאיתנו. התרגשתי במיוחד מקטע בו מתאר אבי את הדילמה שלו בסוגיית המתנה לגליל. תראו איזו אצילות נפש זאת, לחשוב כך רגע לפני שאומרים שלום לחיים.

מאז היותי ילד ועד היום אהבתי לתת ולקבל מתנות, ומאז שהפכתי להיות אבא העניין הזה במתנות התחדד אצלי. כשאחד מילדי אומר לי שלא רוצה מתנה אני ממש נעלב.

קראתי את הכתבה בשקיקה וכל הזמן הדהד לי בראש הפזמון של הרבי נחמן מברסלב: "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים, אוהב ימים..." (אפשר להתחיל לזמזם).

ב"כל העמק והגליל" השבוע פורסמה תמונה של אבי וכרמל, ומי שמסתכל על התמונה מקבל עוד חיזוק על ניצחון הטוב על הרע. כרמל בחיוכו המיוחד הוא בבואה של המונה ליוזה. תחשבו על זה שהתמונה הייתה יכולה להיות אחרת. בעצם לא כדאי לחשוב, טוב לי עם מה שיש.

בבדיחות הדעת הייתי אומר שכמה טוב שהחברה האלו שתקפו את אבי לא ידעו את מבנה המוח שלו, תארו לכם שהיו פוגעים בצד של ההומור האופייני לאבי, לא היה לנו מה לקרוא ב"דברי".

אבי, מעניין יהיה לראות אתך משחק של מכבי חיפה בטלביזיה ואני מבטיח לך שבמידה ויאשרו לך, אני אזמין אותך למשחק של מכבי חיפה נגד מכבי ת"א בקרית-אליעזר, אך לפני כל זה צריך לארגן לך ברכת הגומל.

שבי

מאת: דוד אלמן

בתשובה לשאלה שלא נשאלה ע"י אלזה, וחבל

ומדוע חבל?

ב"דברי" האחרון אלזה כותבת (ציטוט) "רוב החברה בחו"ל שמעו מיד מדוד א' דרך "דיגי דברי". ואני שואלת את עצמי האם זה תמיד לטובת העניין, שכל מקרה ואירוע, קטן

כגדול, יוצא החוצה בו-זמנית, לפעמים (עקב הבדל שעות) לפני שחברים כאן בקיבוץ בעצמם מודעים למה שקרה. תחשבו על זה" (סוף ציטוט)
לדעתי זו שאלה טובה וחשובה ולכן קצת חבל, אלזה, שאת שואלת את עצמך ולא אותי. כך אולי תקבלי גם תשובה.

וכעת בהנחה שאת אמנם מעוניינת בתשובה אז ככה:
יש לי רשימת דוור שבה אני אמנם מיידע את החברה בחו"ל על מה שקורה כאן. זו איננה רשימת הדוור של "דיגי-דברי" והיא מיועדת לקהל מאד מסוים.
כל אירוע, קטן וגדול עובר אצלי סינון לפי מספר קריטריונים:-
הודעות על פטירה של חבר/בן וכדומה אינן נשלחות אלא לאחר שפורסמה הודעה רשמית על לוח המודעות.

הודעות משמחות הן מטבע הדברים פחות בעייתיות והן נשלחות מיידית
דווח על אירועים מיוחדים ששיכים לאדם או משפחה אינו מתפרסם אלא לאחר אשור מאותו אדם/משפחה.

ואגב, לא בדיוק בנושא אבל קשור..... רבים מחו"ל, בנים או מישהו שהיה פעם בכפר הנשיא, מבקשים ממני כתובות דואר-אלקטרוני של חברים והעיקרון אצלי הוא לידע את אותו חבר ע"י שליחת המכתב אליו בכוונה שהוא יחליט מה לעשות. אני מצידי אינני מוסר כתובות דואר-אלקטרוני ויעידו על כך מספר חברים כאן שלא מסרתי להם את הכתובת של אבי רוזנקרנץ למשל, אלא הפניתי אותם לאדי אשר גם ממנו קבלתי אישור לעשות כן.

מבחינתי את יכולה, אלזה, להיות סמוכה ובטוחה שהפרטיות של חברי כפר הנשיא הן בראש מעיני בעיקר שכל כך קל לנצל זאת לרעה. לדעתי כל אחד צריך להתחשב בפרטיות של זולתו ובעיקר אלה שנמצאים בנקודות רגישות במיוחד במערכת.

לגבי "דיגי דברי" – אני חולק עליך לגבי זה שהקוראים בחו"ל יראו את העלון לפני חברי כפר הנשיא. מכל מקום את דברי הכפר אני שולח IS-AS ללא תוספות שלי.
כמובן ניתן תמיד לדון בעניין ולשנות דברים למרות שלדעתי זה מיותר.

אז אלזה, שיהיה לך סוף שבוע נעים ואם יש לך שאלות אלי, תפני אותם אלי – OK ?

בברכה – דוד א

מהנעשה בהידרו

המים נוזלים, המים נוזלים, המים.....
אם נסתכל על ההידרו כקופסה שחורה, נראה מלבן שמצד אחד נכנסים מים, ומצד שני יוצא כסף...
אני בסך הכל צריך לדאוג שלא יהיו חורים במלבן. האחריות היא כבדה, כל יום יצור, כמוהו כמשכורת חודשית ממוצעת של חבר.
בשלושת החודשים שאני מנהל את התחנה היו מספר משברים. קצר תת-קרקעי, שאירע בדצמבר, תוקן כעבור יומיים בגשם שוטף. הירדן השנה גבוה, ואיים להציף את התחנה מספר פעמים. למשל לפני חודש כשהייתה זרימה בירדן של 175 קוב לשניה (לעומת כ-9

בקיץ), וגם בשבוע כשמשאבת החרום הגדולה יצאה מכלל פעולה. על כל המשברים האלו מתגברים קודם כל בעזרת המזוזה שהתקנתי על הדלת... וכן בעזרתם של אמיר רון, שאפשר לסמוך עליו בעת צרה (וגם בכלל) יוסי כהן, שעוזר בעצה טובה, ושוני ותומר המסגרים המעולים, שיודעים לבצע עבודות מהיום לאתמול. והטבע הנפלא והירוק שמרגיע מסביב. כל יום אני משתדל שיהיה טוב יותר מקודמו, ולכן בוצעו מספר פרוייקטים:

- (א) הותקנה מזוזה.
- (ב) נוקה ערוץ הירדן סמוך לתחנה, מאבנים גדולות (הרבה), שהפריעו לזרימה.
- (ג) נבנו שני גשרים איריים שמנקזים את מי הגשם לירדן, במקום שיכנסו לתחנה.
- (ד) נחפרה תעלת ניקוז שאוספת את המים מהחצר הקדמית של התחנה וממנה נשאבים המים החוצה על ידי חמש משאבת חשמליות שהושאלו בחרום מהקיבוץ. אחת של החשמליה, שתיים של יובל ג'קסון, אחת משק-הילדים, ואחת מיוסי כהן. וכך נמנעה הצפת התחנה והשבתתה.
- (ה) נעשו עבודות עפר לשיפור דרך הגישה.
- (ו) שופרה התקשורת עם התחנה. כל מי שרוצה לשמוע את הכסף זורם יצלצל: 611235-066 כל זמזום זה שני שקל.
- (ז) פרוייקט רשתות הסטה, שצפות במים על עמודי חשמל מעץ ומונעות סתימה של המסננים בסוף הרגם. הפרוייקט נסתיים לפני שבועיים, וכבר הוכיח את עצמו.
- (ח) בט"ו בשבט הובאו שתילי אלוני-התבור, והחלה נטיעתם מסביב לתחנה.
- (ט) פרוייקט ניקיון אזור מצד עתרת באמצעות "אנרגיות חיוביות" גם הוא בעיצומו.

אני מברך על כל רגע שאני בתפקיד הזה ונהנה מאוד גם מהקשיים והתקלות, וגם מהטבע הנהדר שמסביב. כולכם מוזמנים לבקר. יש עוד שתילים שצריך לשתול ועוד הרבה הרבה לעשות.

ושהמים יזלו
אודי אגם

לא עוד עבודה

במשך שנים רבות הצבעתי בעד מפלגת העבודה. לאו דווקא בהתלהבות. אולי להפך. במשך כל השנים של ההתקוטטות רבין – פרס, הייתי שותף לאלה שאמרו: "אף על פי כן" וגם "אקח גלולה נגד בחילה" ועוד ועוד התבטאויות כאלה. בינתיים קמו ונפלו מפלגות של אלה שהיו פחות סובלנים ונאמנים ממני. "רפי", "לעם", "ד"ש", ו"שלי". "רץ" ו"מר"צ" ואולי שכחתי כמה. אבל מספיק.

כבר לא תופסים הנימוקים הישנים, שכל מפלגה של מיואשי ה"עבודה" רק מחלישה את מחננו.

מפלגת העבודה היא היא שמחלישה את המחנה מתוך חולשתה. קצת התאוששה רק כשרבין גבר על פרס וזכה בבחירות ושוב בימי ברק הקצרים כברק. כשרוב מוחץ של חברי המפלגה בחרו במצנע ידעו כל המנהיגים מטעם עצמם להכשיל אותו ולהפיל אותו. ואז, מתוך אוזלת יד ואין-אונות בחרו שוב בפרס, שיוביל את המפלגה לתבוסה שאפילו היא לא חוותה בעבר. אז הגיע הזמן שהמחנה ימצא לו כתובת בעלת תקווה רעננה יותר. אני מקווה שכתובת זו נמצאת ב **יחד** גם אם השם איננו מקורי או מלהיב. אבל די עם העבודה הזאת. וזה לא בגלל היותי גמלאי.

טומי עמית

החיפוש אחר השם

הקיבוץ שלנו מתרחב – בהרחבה חדשה, אנשים חדשים, ילדים חדשים, בנים חוזרים, ולהרחבה כזו אנו מעוניינים בשם רענן – רומנטי – כפרי והכי חשוב משלנו!

כמובן שפרס יינתן ליוצר השם שיזכה במקום הראשון.

אני מקווה שתא הדואר שלי יהיה מוצף...אז קדימה.

מעין פלמה.

הערב נפגש במועדון

יום שישי 27/2/04 בשעה 20.30 הסופר והעיתונאי

דניאל גברון

ישוחח איתנו על ספרו החדש
והנושא הוא: "הפתרון של אומה אחד"

(The One-State Solution)

דניאל (דני) גברון, חבר "הב ונים" וקב' עמיעד לשעבר (ואורח לעתים קרובות בכפר הנשיא) – היה ממייסדי העיר ערד. הלך ברגל ממטולה עד לנחל פרן, לקראת כתיבת הספר Walking through Israel. היה בעבר ראש מחלקת החדשות בשפה האנגלית ב"קול ישראל" ועיתונאי בכיר ב"ג'רוסלם פוסט".

כתב עד כה 7 ספרים, כולל "הקיבוץ – התפכחות מאוטופיה" בספרו האחרון "The other side of Despair" הוא מראיין 16 ישראלים ופלסטינאים – ובא למסקנה הראדיקלית שפתרון דו-לאומי אינו אפשרי.

אז ב ואו לשמוע ולהשמיע דעות – השיחה תתקיים בעברית!

כיבוד יוגש משעה 19.30

להתראות - אלזה

הימים והשנים שאחרי...

בימים אלה של ויכוח ציבורי לגבי השימוש בשטחי הקיבוץ והמבנים שלו, האם לאשר או לא את תקציבי הקהילה ורצון של מספר חברים לבחון מחדש את מספר בעלי התפקידים בהנהלה ותפקודם, ברצוני להזכיר לכולם את "אמנת כרי דשא" שנוצרה ע"י החברים שהשתתפו בתהליך לקבלת הסכמות חברתיות לפני שנתיים וחתומה ע"י 30 חברים.

אמנת כרי דשא

אנחנו החתומים מטה בחרנו להשתתף בתהליך גיבוש הסכמות חברתיות בקהילה.

קיימנו עד כה שלושה מפגשים מתוך ארבעה, בכרי דשא, במטרה להקשיב האחד לשני למצוקות, לצרכים ולתקוות של הזולת בהקשר להחלטות השינוי. אנחנו, החתומים מטה, ותיקים וצעירים, בינינו מתנגדי השינוי, תומכי השינוי והמתלבטים, מלוכדים ברצוננו לראות את קהילת כפר הנשיא ממשיכה את חייה המשותפים.

אנחנו, החתומים מטה, מצויים היום שבועיים לפני ההצבעה המכרעת ואיננו יודעים מה תהינה תוצאות ההצבעה. מה שחשוב לנו בעיקר, הוא לא לאבד אף חבר כתוצאה מההצבעה, תהיינה תוצאותיה אשר תהיינה. אנחנו קוראים לכל החברים יום לאחר ההצבעה לכבד את רגשות הצד האחר לא להביע שמחה לאיד ולהתחייב להמשיך ללכת ביחד.

יעל נ., קרן ג', אלזה, אריה וו., ז'ק ג., שמואל, מינה, אלן א., מעין, טרי, יעל ש., לן, שריטה, רות נ., שמחה, שרה ד., רותי ג., רחל ג., רחל א., שר ק., שרית, פאול ב., קרול ב., קולין, ג'וליה, נורית, אלק, גדי, לאה, תמר וו., צילה
(דברי הכפר, גיליון מס' 1782, 22 בפברואר 2002)

ברור לי כי כל אחד מהמשתתפים היום בוויכוחים על מהות החיים שלנו פה וכיצד נראה בעתיד, חשוב לו שהמקום ימשיך להתקיים ושתהיה קהילה חיה ונושמת בכפר הנשיא. לכן בבקשה, ננסה לא להרוס את התשתית החברתית הקיימת כי למרות הכל יש לנו במה להתגאות.

כל ויכוח הוא לגיטימי, לכל אחד מותר להביע דעה.

אם נוכל לכבד את דעת האחר למרות שאיננו מסכימים עמו ולא נשמח לאיד לכישלון של חברינו, יהיה לנו קל יותר להמשיך יחד ולא משנה מה יהיו תוצאות הצבעה זו או אחרת.

ברוך כרי דשא,

תודה, צילה

מהעורכת

רציתי להעלות את נושא הכתבות החתומות והלא חתומות וכותביהן. ברמת ההגיון כתבה / כותב המביע דיעה, כמובן עדיף שימושו בשמו המלא, וזה במסגרת זכות הציבור לדעת. באותה מידה גם זכותו של אדם לכתוב כתבה ולא לפרסם את שמו, כאשר חוקי חופש הביטוי מגנים על זכותו של אדם זה שלא רוצה לפרסם בשמו המלא מסיבות השמורות עימו. כמובן כאשר השם שמור במערכת.

לדוגמה מהעיתונות: מנחם תלמי אדם שידוע שהיה כותב בשם בדוי - מאו"ל (מנחם אוהב לאכול).

כמובן עדיף לחתום כתבה בשם מלא, אך נשאר ונשמרת הזכות לכתוב גם כפי שצויין לעיל.

נקווה שנתברך, ושיהיו לנו רק דברים טובים לכתוב עליהם ושנוכל לצאת חתומים עליהם בראש חוצות.

שבת שלום

שושנה שרקי

